

σθεις ἀφῆ τὴν ἄγκυραν ταύτην τὴν ἱεράν, κατέπεσέ τε εὐ-
 θέως καὶ ἀπεπνίγη, εἰς τὴν ἄβυσσον τῆς κακίας ἐλθών. Ἐπερ
 εἰδὼς ὁ πονηρός, ἐπειδὴν ἡμᾶς αὐτοὺς τῷ τῶν πονηρῶν πρά-
 ξεων βαρυνομένους συνειδότι αἴσθηται, ἐπελθὼν καὶ αὐτὸς τὸν
 15 ἀπὸ τῆς ἀπογνώσεως λογισμὸν ὄντα μολύβδου βαρύτερον ἐπι-
 τίθησιν· κἂν αὐτὸν παραδεξώμεθα, ἀνάγκη λοιπὸν κατασπασ-
 θέντας εὐθέως τῷ βάρει, καὶ τῆς σειρᾶς ἀπορραγέντας ἐκεί-
 νης, κατελθεῖν εἰς τὸ βάθος τῶν κακῶν, ἔνθα καὶ αὐτὸς
 γέγονας νῦν. Τοῦ μὲν πραοῦ καὶ ταπεινοῦ Δεσπότου τὰ
 20 προστάγματα ἀφείς, τοῦ δὲ ὤμοῦ καὶ ἀσπόνδου τυράννου [τῆς
 ἡμετέρας σωτηρίας ἐχθροῦ] τὰ ἐπιτάγματα ἐξανύων ἅπαντα,
 καὶ τὸν χρηστὸν διαρρήξας ζυγόν, καὶ τὸ φορτίον ἀπορρίψας
 τὸ ἕλαφρόν, καὶ τοὺς σιδηροὺς ἀντ' ἐκείνων κλοῖους περιθείς,
 ἔτι καὶ τὸν μύλον ἐξήρτησας τὸν ὀνικὸν τοῦ τραχήλου τοῦ
 25 σοῦ. Ποῦ οὖν στήση λοιπὸν τὴν ἀθλίαν καταποντίζων ψυχὴν,
 τοῦ κάτω φέρεσθαι διηνεκῶς τοιαύτην σαυτῷ τὴν ἀνάγκην
 ἐπιθείς; Ἡ μὲν οὖν τὴν μίαν δραχμὴν εὐροῦσα γυνή, τὰς
 γείτονας ἐκάλει τῆς εὐφροσύνης κοινωνοὺς, « Συγχάρητέ
 μοι » λέγουσα· ἐγὼ δὲ τοὺς φίλους ἅπαντας τοὺς τε ἐμοὺς καὶ
 30 τοὺς σοὺς ἐπὶ τοῖς ἐναντίοις παρακαλέσω νῦν, οὐ « Συγχά-
 ρητέ μοι » λέγων, ἀλλὰ « Συμπενθήσατε, καὶ θρήνον ἀναλά-
 βεσθε τὸν αὐτόν, καὶ γοερὸν σὺν ἡμῖν ἀνακράξατε μέλος.
 Ζημία γὰρ ἡμᾶς ἐσχάτη κατείληφεν, οὐχ ὅτι χρυσοῦ τάλαντα